

mers." Det er dette, som Forfatteren siger, at han tror, man ganske har overset,

„at fisker man Rødspætterne, medens de ere smaa, faar man ikke saa stort et Udbytte af dem, som man kunde og burde have," og han tilføjer:

„Udelukkende heri bestaar, saa vidt jeg kan se, **Udelæggelsen.**"

Hermed turde den saa ofte og saa højløst fremsatte Paastand være bragt ud af Verden, at Rødspættefiskeriet i vore Farvande, særligt i Kattegat, skulde være drevet saa stærkt og hensynsløst, at det havde formindstet Bestanden af Rødspætter, saaledes at dette Fiskeri var alvorlig truet med Udelæggelse. Forstanderen for den biologiske Station, Dr. phil. Petersen, har sikkerlig Krav paa en høj Grad af Paastønnelse, fordi han ved sine paa Embeds Begne foretagne Undersøgelser har paavist hin Paastands fuldkomne Urigtighed, og at vore Ryster i Kattegat tværtimod vrimle af Yngel og Opvækst endog i den Grad at man har ondt ved at tænke sig, at der overhovedet kunde være flere, end der er, samt at hele Sagen ikke drejer sig om andet end om, hvorvidt der mulig maatte kunne opnaas en økonomisk Fordel ved at forhøje Maalbestemmelser for at lade de nu fangeværdige Fisk gaa $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, ja, maaske et helt Aar længere og derved give en Del af dem Lejlighed til at vokse sig noget større.

Det er Dr. Petersens Fortjeneste her at have ført et nyt Bevis for, hvor lidet man, og ikke mindst paa Fiskeriets Omraade, kan stole paa Paastande, der vel fremsættes med en vis Sikkerhed som ubestridelige og uimodsigelige, men savne det eneste paalidelige Grundlag: nøjagtige Undersøgelser af, hvorledes det gaar til i selve Naturen, og som kan vise sig at være ganske anderledes, end man paa Forhaand havde tænkt og formodet.

Dr. Petersen kalder sin Teori **Væksteorien** i Modsetning til den anden, **Formerelsesteorien**. Det er her, at den tidligere ovenfor omtalte ikke uvæsentlige Forskel ligger mellem de Hovedprincipper, der have været raadende henholdsvis i Forarbejderne til Loven af 5te April 1888 og til det fore-

liggende Lovforslag. Fiskerikommissionen af 1873 stod paa Formerelsesteoriens Standpunkt, idet den hævdede, at der var Fare for, at Fiskeriet skulde ødelægges og udtømmes for lange Tider. Beretningen fra biologisk Station viser ingen Frygt herfor. Den staar paa Væksteoriens Standpunkt og siger, at hele Spørgsmaalet kun reducerer sig til at give Fiskene $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, ja, maaske $\frac{1}{1}$ Aars længere Voksetid, men at Yngel og Opvækst vrimler der af i store Mængder, større, end da man begyndte at fiske saa kraftigt som nu, og saa store, at man knapt kan tænke sig, at der overhovedet kunde være flere.

Det turde være indlysende, at Bestemmelserne i en Fiskerilov bør blive ikke lidet forskellige, alt efter som man hylder den ene eller den anden af de nævnte Teorier.

Medens de i det foranstaaende omtalte paa vor biologiske Station gjorde Sagttagelser af Naturforholdene eller, med andre Ord, det, som Stationens Forstander, Dr. phil. Petersen beretter, selv at have set og erfaret, maa staa som Kendsgerninger, hvis Rigtighed maa anses ubestridelig, ere paa den anden Side disse Kendsgerninger ved at offentliggøres bleven almen Ejendom, hvorefter det staar enhver, der beskæftiger sig med dette Omraade, frit at arbejde videre paa det herved givne Grundlag og at fremsætte og begrunde sin Bestemmelse af og Mening om, hvorledes og paa hvilken Maade dette rettelig bør benyttes. Herom kunne Meningerne være meget forskellige ogsaa fra dens, hvem de paagældende Kendsgerningers Konstatering skyldes.

Disse Sætninger gælde ogsaa lige over for den Anvendelse, som Forstanderen paa den biologiske Station og med ham Lovforslaget har troet at kunne gøre af de af ham angaaende Rødspætten i vore Farvande inden for Skagen tilvejebragte Oplysninger, en Anvendelse, som gaar ud paa ved Forhøjelse af det lovbestemte Maal for Størrelsen af den Fisk, der maa fanges, og en Fiskestørrelse derved indrømmet længere Voksetid at ville bevirke, at Fisken skulde opnaa en større Vækst end nu og paa denne Maade en